

SOMA KATLIAMI SONRASINDAKİ EYLEM

Aydınlık Gazetesi, 17 Mayıs 2014

Yıldırım Koç

Konfederasyonlar, Soma'daki katliamı protesto etmek amacıyla 15 Mayıs Perşembe günü 1 günlük iş durdurma kararı aldı.

15 Mayıs günü sabah kalkıp elektrik düğmesine bastım. Lamba yandı. Bütün gün de elektrikte bir kesinti olmadı.

Elektrik işçileri ve Tes-İş Sendikası, bir günlük iş durdurma kararı alan örgütler arasında bulunan Türk-İş'i ciddiye almamışlar. Katledilen sınıf kardeşleriyle bir dayanışma içine girmediler.

Sokağa çıktım. Bir belediye çöp arabası çöp topluyordu. Belediye otobüsleri de çalışıyordu.

Bir bankanın önünden geçtim. Banka çalışanları, harıl harıl iş yetiştiriyorlardı.

Sabah kalktığımda, telefon şirketlerinde çalışanlar, bizler ısınalım ve elektrik enerjisinden yararlanalım diye ölümü göze alan ve hayatlarını kaybeden sınıf kardeşleriyle dayanışma içinde olurlar beklentisi içindeydim. Yanılmışım. Telefonum çalışıyordu.

Elektrik kesilmediğinden internet bağlantısı da vardı.

Enerji Bakanlığı'nın önünde ufak bir grup kamu çalışanı protestoya hazırlanıyordu.

Bu yazdıklarımı gerçekten yaşadım ve özellikle kritik sektörlerde çalışan işçilerin duyarsızlığı konusunda büyük tepki duydum.

Türk-Metal, Maden-İş, Genel Maden-İş, Petrol-İş

Fabrikalarda ve madenlerdeki durumu ise telefonla öğrendim. Türk Metal'in etkili bir katılım sağladığı, büyük fabrikalarda işleri durdurduğu anlatıldı. Türkiye Maden-İş ve Genel Maden-İş sendikaları da madenlerde başarılı eylemler yapmış. Petrol-İş de eylem kararını ciddiye almış.

Bu konuları düşünürken aklıma bir soru geldi.

Belki biraz acımasız olacak, ama düşünmekten de kendimi alıkoyamadım.

13-14 Mayıs günleri hayatını kaybeden maden işçileri acaba, örneğin, Yatağan-Kemerköy-Yeniköy termik santral ve Yatağan maden işçilerinin mücadelesine destek vermiş miydi?

Yoksa Tekel direnişine veya Yatağan eylemine ilişkin haberleri izlemek ve bu konuda sınıf sorumluluklarını yerine getirmek yerine, yorgun bedenlerini televizyonun önüne atmış, dizileri mi seyretmişlerdi?

Büyük acılar yaşanırken insana bunlar sorulmaz; ancak bu soruları da unutmamak gerektiğini düşünüyorum.

Hayatını kaybeden insanların önemli bir bölümü, Tekel'in özelleştirilmesi sonrasında tütün ekerek geçimini sağlama olanağını yitirmiş, yarı mülksüzleşmiş yoksul insanlardı. Özelleştirme onları iki kez vurdu. Birinci keresinde tütün üreticiliğinden, ikinci keresinde işçi olarak canlarından oldular. Belki de özelleştirmeleri yapan veya savunan siyasal partilere oy vermişler, özelleştirmeye karşı mücadele edenlerle hiç ilgilenmemişlerdi. Kim bilir!

Kapitalizm Katliamsız Yaşayamaz

İnsanlar da, sınıflar da yaşayarak öğreniyor.

Kapitalizm yalnızca cep telefonu, güzel bir televizyon, yeni mobilya, belki bir ev veya araba değildir.

Bunların bile nasıl alındığını Soma katliamında gördük. Madenden sağ kurtulan bir işçiye bir daha madene girip girmeyeceği sorulduğunda, kredi kartı borcu olduğunu, başka geçim kaynağının bulunmadığını, madene geri döneceğini söylüyordu.

Kapitalizm budur.

Biz kapitalizme karşı çıkarken, gerçekte bu katliamlara karşı çıkıyoruz.

İşçilerin kapitalizme karşı çıkışları için ne yazık ki bu katliamları yaşamaları gerekiyor.

Kapitalizm, insan hayatını ucuzlatıyor. Bir ton kömürü 130 dolar yerine 30 dolara mal etmekle övünenler, 30 doların yanına yüzlerce maden işçisinin canını eklediklerini söylemiyorlar.

Soma katliamı, Türkiye işçi sınıfı tarihine büyük bir acı olarak geçti. Her şerde bir hayır vardır. Belki Soma katliamına karşı gelişen mücadele, karanlık günlerden kurtuluşun yolunu ışıtacaktır.

Hayatını kaybeden madencilere rahmet, yakınlarına başsağlığı ve dayanma gücü, gönlü ve beyni emekten, sınıfsız ve sömürsüz bir dünyadan olanlara ise daha güçlü mücadele azmi ve kararlılığı diliyorum.